Tractatus primus

adiunctū negatōnis vt hic capit̄. Et quod plus est ista ⁊ similia nō pñt in-
finitari Pro q̄ considerandū ꝙ q̄tuoꝛ ꝯditōnes req̄runt̄ ad hoc ꝙ aliq̄d
nomē possit infinitari. Prima ē. ꝙ tale nomē nō habeat q̄litatē indetermi-
nā. ⁊ ergo trāscēdentia nō pñt infinitari. vñ cū dr̄ nō ens est nomē negatū
Secūda ē. ꝙ nō sit syncathegorema. ⁊ ꝑ hoc excludūtur signa distributiua
et infinita. Tercia ē. ꝙ tale nomē nō sit negatiuū. sȝ habeat q̄litatē positiuā.
et ꝑ hoc remouent̄ negatōnes ⁊ ꝓuatōnes. silr̄ noīa negatiua ⁊ priuatiua
Quarta est ꝙ s̄cet aliquid determinate ꝓpter seipm̄. ⁊ ꝑ hoc remouent̄ ꝓ-
noīa. que sine demonstratione ⁊ relatōne nihil determiate significant.

Querit̄ Utrū nomē infinitū aliq̄d ponat Dōm ꝙ duplex ē no-
mē infinitū. s. substātiuale ⁊ adiectiuale. Substantiuale
nihil ponit. qꝛ in illo q̄litas ē realiter eadē cū suba. licet differat s̄m rōnem
qñ ergo aufert̄ q̄litas. silr̄ remouet̄ suba. in signū cuiꝰ tale indrñter ē verifi-
cabile de eo qđ est ⁊ qđ nō est. Sȝ adiectiuale ē duplex s̄m ꝙ adiectiuū ē du-
plex. nā quoddā ē adiectiuū qđ s̄cat accñs. ⁊ noⁿ infinitū illiꝰ adiectiui ali-
q̄d ponit ex ꝯnotato. puta subiectū sui oppositi. vt nō albū ponit subiectum
nō habens albedinē. Aliud est adiectiuū qđ s̄cat subam licet ꝑ modū accñ-
tis. ⁊ tale adiectiuū quando infinitatur nihil ponit.

Ar̄ Omne nomē infinitū aliq̄d derelinq̄t. g̊ hoc solū nō ꝯuenit adiec-
tiuo sȝ etiā substātiuo. Añs pȝ ex definitōne noīs infiniti. Dōm
ꝙ in noīe infinito aliq̄d derelinqui p̄t dupl'r intelligi. Unoº ꝙ tale
derelictū aliq̄d sit in natura. ⁊ sic solū in noīe adiectiuo accñtis infinitato a-
liq̄d derelinq̄tur. qꝛ ibi qualitas ē accñs supadditū sube. Alioº sic ꝙ tale sit
aliq̄d ī hymaginatōe. ⁊ sic in substantiuo infinitato aliquid derelinquit̄ q̄re
definitio sibi conuenit.

☞ Ar̄. Nomē infinitū ē ꝯdictoriū noīs finiti. sȝ totū ī vno ꝯdictoriorū
negat̄ qđ affirmatiue īportat̄ ꝑ reliquū. g̊ noⁿ infinitū nō ponit aliq̄d ex cō-
notato Et ꝯfirmat̄. qꝛ noⁿ infinitū cōponit̄ ex negatōne negāte totū s̄catū
noīs finiti. g̊ nihil ponit etiā in adiectiuo Dōm ꝙ illa ꝯdictio noīs fini-
ti ⁊ infiniti negat totū s̄catū ꝓncipale. sȝ qñȝ relinq̄t ꝯnotatū affirmatiuū

Querit̄ Quare noīa obliq̄ nō pñt eē noīa apud logicū. Dōm ꝙ
iō. qꝛ nō pñt eē subiectū ꝓpōnis neq̄ p̄dicatū. Nō ꝓmū
qꝛ iste oꝛōnes sūt incōgrue cathonis ē. cathoni ē. ⁊ g̊ solet ex ꝓmo ꝑiherme.
circa hūc passū allegari illa autoꝛitas. veꝝ ⁊ falsū p̄supponūt cōgruū. Neq̄
scdm̄ qꝛ cū dicit̄ equus est hoīs. ibi hoīs nō ē p̄dicatū. sȝ h̄ totū ē hoīs.

Ar̄ Nomē obliquū p̄t reddere suppositū ⁊ esse subiectū. g̊ obliq̄ sunt
noīa. Añs ꝓbat̄. vt regis interest Dōm ꝙ h̄ obliquus nō ē sub-
iectū nec etiā ē ꝓpō. qꝛ subiectū ꝓpōnis dȝ regi a ꝟbo a ꝑte añ. sed
iste obliquus regis nō regit̄ a ꝑte añ. sȝ a ꝑte post. vtȝ ꝑ Alexandrū ibi In-
ter ⁊ est iūge ⁊c. Et qñ dr̄. ista videt̄ ꝓpō. tedet aīam meā vite mee. eo ꝙ
determiate veꝝ vel falsū s̄t. ⁊ tñ hic nullus ponit̄ rectꝰ. Dōm ꝙ obliq̄ ⁊ si-
miles nō faciūt ꝓpōem ꝑ se. sȝ ꝟtute suoꝝ ntōꝝ in q̄s resoluunt̄. vt tedet ani-
mā meā. i. aīa mea ē quā tedet vite mee Silr̄ cū dicit̄. penitet me peccati. re-
soluit̄ sic. id est habeo penitentiā de peccato.

☞ Ar̄. Obliquus p̄t a ꝑte añ regi ⁊ reddere suppositū verbo persona

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-405/0042
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG